

[Lilli Gyldenkilde]

sådan noget som nedbringelse af ventetiderne, et problem, som sikkert kan løses ved, at der bliver ansat nogle flere sagsbehandlere. Men det er jo et økonomisk spørgsmål, og det må vi se at få klaret hen ad vejen.

Selvfølger vil der hele tiden være spørgsmål, vi må tage op i forbindelse med adoptioner, men jeg synes ikke, det har betinget, at vi skulle have en forespørgselsdebat om det i dag. Jeg tager ministerens redegørelse, som jeg synes var udmærket, til efterretning.

Tove Jørgensen (DKP):

Vi har fra DKPs side fuld forståelse for, at mennesker, der ikke selv kan få børn, ønsker at adoptere et, og vi er også villige til at støtte den forskning, der skal gøre det muligt, at færre kommer i den ulykkelige situation ikke at kunne få de børn, de ønsker sig.

Men når dette er sagt, må vi også fremhæve, at alle vore bestræbelser både her i landet og internationalt må gå ud på, at så få som muligt skal være nødsaget til at adoptere børn væk af økonomiske og sociale grunde. Vort mål er altså, at der skal blive færre og færre børn til rådighed for adoptanter.

Da netop adoptanter må forudsættes at være glade for børn, vil de sikkert også kunne forstå denne problemstilling. Vi forstår godt i DKP, at netop mennesker, hvis højeste ønske det er at få børn, har svært ved at anerkende, at netop de ingen får. Vi forstår også godt, at det er svært at lade sig underkaste forhør og undersøgelser, men af hensyn til børnenes tarv må man vælge de forældre, der også i aldersmæssig henseende bedst muligt modsvarer den gruppe, der normalt får børn, og man må sikre sig, at de mennesker, der vil adoptere barnet eller børnene, virkelig har gjort sig klart, hvad de går ind til.

De regler, der nu er udarbejdet, forekommer os at være det mulige inden for de meget begrænsede rammer for bevægelighed, der er i denne sag.

Jeg er enig med fru Mette Madsen i, at den problemstilling, som fru Inger Stilling Pedersen har rejst, ville egne sig bedre til indgående drøftelser i retsudvalget eller en rundbordssamtale end til en forespørgselsdebat, for mange af disse drøftelser har jo allerede fundet sted både i udvalget og på Helsingørmødet. Naturligvis må de fortsætte og foregå løbende, sådan at vi sikrer ansøgere

en rimelig behandling, men som en række andre ordførere finder jeg, det er vel tidligt, efter at der er kommet nye regler, at man på ny rejser spørgsmålet.

For en gangs skyld er jeg også enig med fru Mimi Jakobsen, nemlig i tilbagevisningen af de kritikpunkter, fru Inger Stilling Pedersen rejste i sit indlæg.

Jeg er også enig med justitsministeren i, at der ikke ser ud til at være hold i påstandene om, at der i visse lande er rigeligt med nød-stedte børn, der vil kunne adopteres. Det er, som om man ikke vil anerkende, at der ikke er børn nok.

Vi i DKP er for øvrigt slet ikke så overbevist om, at det er det rigtige at anbringe børn som adoptivbørn i et land så fremmed for den kultur, de er født i. Også her må målet være at bedre leveforholdene i de lande, det drejer sig om, så bortadoption bliver unødvendig.

Er der egentlig ikke en vis modsætning i den problemstilling, fru Inger Stilling Pedersen har rejst her i dag, og så den forespørgsel, fru Inger Stilling Pedersen har rejst om, hvilke initiativer regeringen påtænker at tage i anledning af det internationale børnear? For ret betænkt: vil en virkelig gennemførelse af den bedst mulige trivsel og livsudfoldelse for alle børn ikke betyde, at den interesse, fru Inger Stilling Pedersen varetager her i dag, så ikke vil kunne varetages? Vil det med andre ord ikke være konsekvensen, at hvis de hensigter, der fremhæves i den anden forespørgsel, blev gennemført, ville dette med rigelige antal børn ikke være muligt, og så ville der være tale om hykleri og dobbeltspil, hvis man ville hævde noget andet?

Bolvig (RV):

Atter en gang skal folketinget beskæftige sig med adoptionsproblemer, og det bliver med sikkerhed ikke sidste gang. Kristeligt folkeparti skal ikke have utak for at rejse en debat om de mange klager, der rejses over den behandling, adoptionssøgende forældre udsættes for.

Gennem dagspressen har vi kendskab til en række uforståelige afgørelser, hvortil kommer de mange mere anonyme henvendelser, der rettes til forskellige folketingsmedlemmer, hvad der da også er givet udtryk for fra talerstolen her i denne debat.